

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Livsbejakande bilderbok om myror. Recension av Karin Cyréns I en pöl

Lassén-Seger, Maria

Published in:
Opsis barnkultur

Publicerad: 01/01/2018

Document Version
(Referentgranskad version om publikationen är vetenskaplig)

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Lassén-Seger, M. (2018). Livsbejakande bilderbok om myror. Recension av Karin Cyréns I en pöl. *Opsis barnkultur*, (4), 53–.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Karin Cyrén: *I en pöl*. Lilla Pirat, 2018.

Entré myrorna Nissin och Pock. Två godmodiga arbetskompisar och livspartners som dagarna i ända sliter med att dra sina strån till stacken. Många strån har det blivit under årens lopp. Hur många gillar myrorna att fundera på när de varje dag pustar ut en stund bredvid en dyg skogspöl. Men vardagslunken får ett abrupt slut när det plötsligt bubblar, piper och plaskar av små varelser i pölen. Nissin och Pock blir så betagna av pölens bubbliga och glada små föräldralösa barn (som de facto är tre gånger större än myrorna själva) att de struntar i det slitiga myrstacksbygget och helhjärtat går in för att ta hand om de små livet. Lite skaver samvetet, men som Pock konstaterar "ingen kommer märka nåt", "det är ju minst hundratusen andra myror som bär barr varje dag".

Småbarnen behöver mat och utbildning, konstaterar myrorna. Därför ordnar de skola där nyttiga färdigheter som dans, matlagning, räkning, och städning, lärs ut. Visserligen är mycket av det som lärs ut – som att bära barr och bygga myrstack – mer användbart för myror än för dypölens småttingar, men Nissin och Pock är lyhörda fostrare som har full tillit till sina elevs förmågor. Efter en hel dags lektion i att säga "hej", lyckas ett av småbarnen säga "blosk". "Det är väl ett ord" konstaterar Nissin godmodigt. Pock instämmer och lektionen avslutas med att alla får en puss.

Karin Cyréns gladlynta berättelse om två knegarmyror som hittar nytt livsinnehåll som småbarnsskötare är avväpnande charmfull och livsbejakande. I färgmättade bilder tar Cyrén med läsaren ner på myrnivå i markvegetationen där det lilla (barr, grässtrån och bär) växer till en djungelaktigt hemlig värld. Även om den som kan något om djurliv och -arter kan se och förstå vad det är för slags småbarn som Nissin och Pock älskar och uppfostrar, är naturkunskapen inte berättelsens kärna. Djurvärlden är här en glättig mix av det antropomorfa och zoologiska, vilket är särskilt tydligt i det uppslag där vi ser myrstacken i genomskärning som om den vore ett höghus med möblerade sovrum, badrum, salonger och matsalar.

I en pöl är en färgsprakande godmodig bilderbok som öppnar sig för många olika läsningar. Den väcker tankar om glädjen i att få arbeta med något man verkligen tycker om, hur viktigt det är med kärleksfulla relationer och hur givande det kan vara att ta hand om andra. Bilderboken kan också läsas som en hyllning till det lilla och vardagsnära livet, där omsorgen om varandra väger tyngst. Den sorg som drabbar myrorna den dag de små barnen flyger, eller snarare hoppar, ur boet kan slå an särskilt hos äldre bilderboksläsare. Tomheten och saknaden fångar Cyrén elegant i ett uppslag där hösten kommer och vinterns snötäcke lägger sig över stacken och myrornas tårar. Men när våren kommer fylls, till all lycka, pölen av liv igen. Också läsaren känner den tröst som finns i att livet trots allt går vidare och att Nissin och Pock får nya småbarn i behov av pussar och omsorg.

Maria Lassén-Seger